Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31236
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

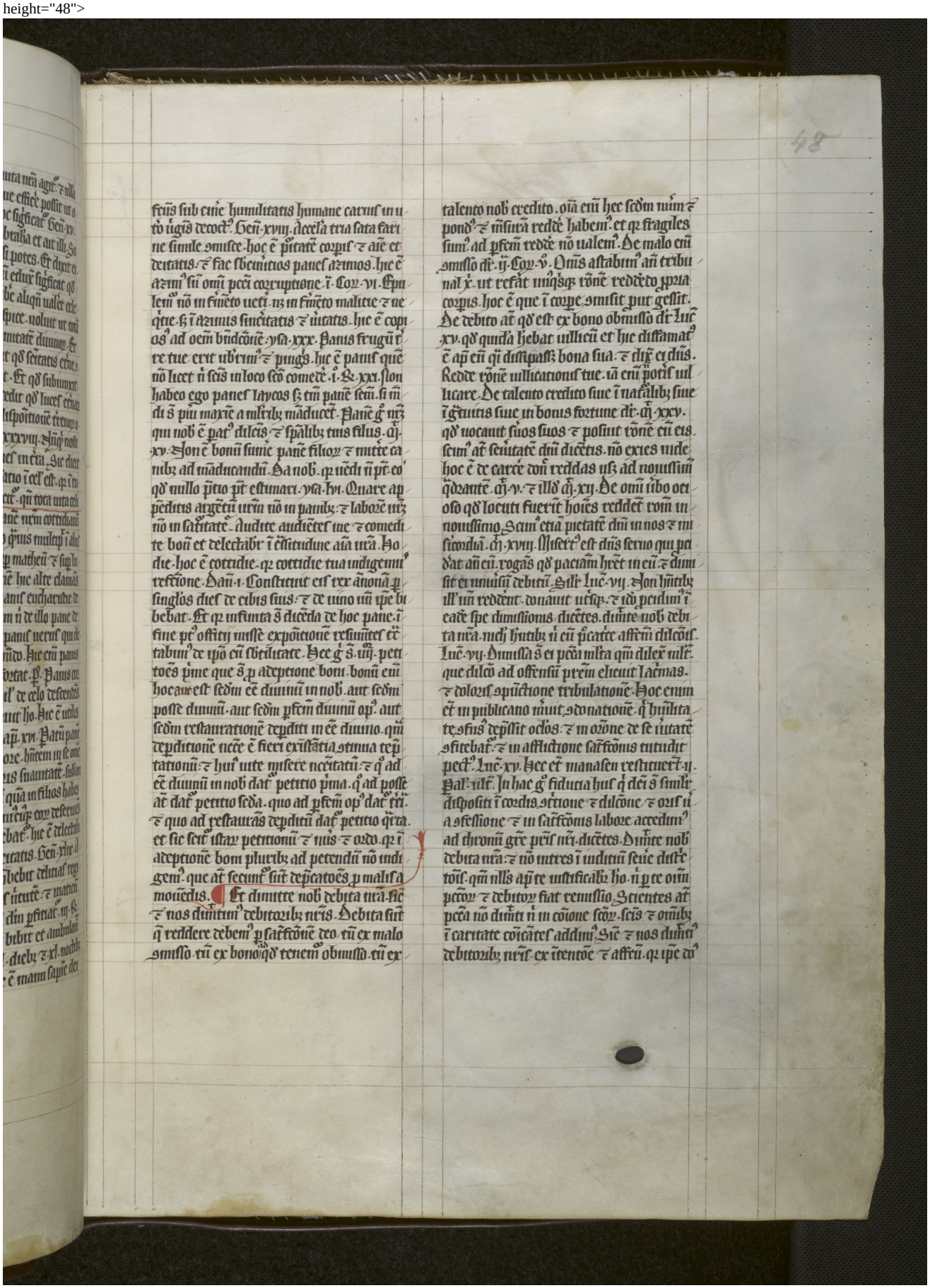

48

fcūs sub cuīe humilitatis humane carnis in u
tō ūgīs deoct. Hen. xviij. accēdā tria sata farī
ne simile omisce. hoc ē pūtatē corpis. ⁊ aīe et
deitatis. ⁊ fac ibi ūitios panes azimos. hic ē
azim sū omī pcī corruptione. ī. Cor. vi. Epu
lem nō in fmēto uetī. nz in fmēto malitie ⁊ ne
que. ꝫ ī azimis sinceritatis ⁊ ūitatis. hic ē corpi
os ad oēm bndcōnē. ysa. xxx. Panis frugū ī
re tue. erit ubrim ⁊ pingis. hic ē panis quē
nō licet ñ scīs in loco scō comedē. i. Re. xxi. Non
habeo ego panes laycos ꝫ tm panē sem. si m
di s piu maxīe a mlīb; mādūcēt. Panē g nrz
qui nob ē pat dilcīs ⁊ spālib; tuis filius. cj.
xv. Non ē bonū sumē panē filiorū ⁊ mittē ca
nib; ad mādūcandū. Da nob. q uēdi ñ pt eo
qd nullo ptio pt estimari. ysa. lvi. Quare ap
pēditis argētū urm nō in panib; ⁊ laborē nrz
nō in satietate. audite audiētes me ⁊ comedi
te boū et delectabr ī cōsitudine aīa urā. Ho
die. hoc ē cotidie. q cotidie tua indigemus
refōione. Dan. i. Constituit eis rex anonā p
singlos dies de cibis suis ⁊ de uino ūi ipe bi
bebat. Et q inimica s dicēda de hoc pane. ī
fine pō offitij misse expōitione resumēt et
tabum de ipo cū sobrietate. Hec g s. uij. pet
toēs pme que s p adeptione bonū. bonū enī
hoc aut est sdm ē diuinū in nob. aut sdm
posse diuinū. aut sdm pfm diuinū op. aut
sdm restauratione depditi in ē diuino. qm
depditione nēte ē fieri existātia stimia tēp
tationū. ⁊ hui ute miserē nēcitatū. ⁊ q ad
ē diuinū in nob dat petitio pma. q ad posse
at dat petitio seda. quo ad pfm op dat tri.
⁊ quo ad restauras depditū dat petitio qrta.
et sic scīt istay petitionū ⁊ uis ⁊ ordo. q ī
adeptione bonī pluribz ad petendū nō indi
gem que at secum fuit depcatōes p malis a
moūēdis. Et dimitte nob debita nrā. sic
⁊ nos dimittim debitoribz nris. Debita sunt
q reddere debem p satisfōne deo. tū ex malo
omisso. tū ex bono qd tenem obmisso. tū ex
talento nob creditō. oīa enī hec sdm nūm ⁊
pond ⁊ mīsura reddē habem. et q fragiles
sum ad pfm reddē nō ualem. De malo enī
omisso dr. ij. Cor. v. Omīs astabim añ tribu
nal x. ut refat unūqsq̃ pōne reddēdo ꝓpria
corpis. hoc ē que ī corpe omisit put gessit.
De debito at qd est ex bono obmisso dr Luc
xv. qd quida hebat ullicū et hic diffamat
ē ap eū qi dissipasꝫ bona sua. ⁊ dixī ei dīs.
Redde rōne ullicationis tue. nā enī potis ul
licare. De talento creditō siue ī natālib; siue
ī gtuitis siue in bonis fortune dr. cj. xxv.
qd uocauit suos suos ⁊ posuit rōne cū eis.
scim at seūitate dni dicētis. nō exies inde
hoc ē de carcē dni reddas usz ad nouissim
qdrantē. cj. v. ⁊ illd cj. xij. De omī ūbo oci
oso qd locuti fuerit hoīes reddet rom in
nouissimo. Sam etiā pietate dni in nos ⁊ im
sicordiā. cj. xviij. Misert est dīs seruo qui pa
dat añ eū. rogās qd paciam hret in eū. ⁊ dimi
sit ei uniūsū debitū. Sile Luc. vij. Non hīntib;
ill' unde reddent. donauit utrisq. ⁊ idō pcidum ī
carcē spe dimissionis. dicētes. dimitte nob debi
ta nra. mdj hntib; ñ eū pcatōe affrm dilcōis.
Luc. vij. Dimissa s ei pcā mlta qm dilex mlt.
que dilcō ad offensū prem elicuit lacēmas.
⁊ dolōis spūctione tribulatione. Hoc enim
est in publicano ñuit. sdo natione. q hmilita
te sius deplsit oculos. ⁊ in oōne de se ūitate
sfitebat. ⁊ in afflictione satisfōnis tritudīt
pect. Luc. xv. Hec est manasen restituert. y.
Pal. xlt. In hac g fiducia hui q dei s simlr
dispositi ī cordis sctione ⁊ dilcōne ⁊ oris ñ
a sfessione ⁊ in satisfōnis labore accedim
ad thronū grie pēs nēi. dicētes. Dimitte nob
debita nra. ⁊ nō intres ī iudiciū seuie distre
tōis. qm nlls ap te iustificabr ho. ñ p te oīm
pcōm ⁊ debitorū fiat remissio. Scientes at
pcā nō dimitti ñ in cōione scōr. scis ⁊ omib;
ī caritate cōcātes addim. Sic ⁊ nos dimitti
debitoribz nris. ex intentōe ⁊ affectū. q ipe dō